

Jeg skal sluttelig tilføje, at jeg fuldt ud er enig med det ærede Medlem Hr. Rode i hans Kritik af Undervisningsministeren her under Finanslovbehandlingen — det staar i Folketingsstidende Sp. 267—268 —, i hvilken han bebrejdede Ministeren den Stilling, hun havde indtaget overfor de private Realskoler og indtog overfor de private Seminarier. Jeg beder ærede Medlemmer bemærke, at det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser angaaende det første Punkt fæstede sig ganske særligt ved, at Ministeren viste Illoyalitet ved Gennemførelse af en Lovgivning, der var vedtaget af et Folketingsflertal. Med andre Ord, det ærede Medlem Hr. Rode har ogsaa faaet en Følelse af, at man skal være noget forsigtig i dette høje Ting med at stole paa den højtærede Undervisningsministers Ord. Det forekommer mig, at et saadant Forhold er meget betænkeligt, ved Siden af at det er sørgeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Blang har Ordet for en kort Bemærkning.

Blang: I Dr. Kure-Affæren, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen omtalte for et Øjeblik siden, synes jeg ikke, man kan befri sig for Indtrykket af, at der er noget andet i denne Sag end et Spørgsmaal om Lære. Denne Mand er aabenbart ikke i Besiddelse af den sjælelige Ligevægt, som ellers findes hos sjælssunde Personer. Og hvis det er rigtigt, at et patologisk Moment her spiller ind, synes jeg ikke, det er helt korrekt at betragte Sagen udelukkende fra Synspunktet: Vranglære. Her maa jeg dog ogsaa mene, at der maatte kunne findes Udveje i Kirkeministeriet til saa lempeligt som muligt at befri denne Mand for Byrderne af sin Embedsgerning og befri hans Menighed for at betjenes af ham, i alt Fald saa lang en Tid, indtil han atter har vundet sin fulde Sjælssundhed tilbage. Jeg kan ikke undlade at tilføje, at de Foreninger, der Landet over bruger denne Mand til som Foredragsholder at holde det selvsamme usammenhængende og forvirrede Foredrag om de samme Emner forskellige Steder, i Virkeligheden gør en stor Synd imod denne Mand. Jeg vil til sidst tilføje overfor det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at saaledes som jeg ser paa Dr. Kure-Sagen, kan jeg ikke finde, at den yder tilstrækkelig Basis for at rejse Kravet om en „Paragraf 8“ for Præster. En Paragraf 8 for Præster vilde være en meget betænkelig Sag, hvis man

ønsker det religiøse Liv indenfor Folkekirken en god Udvikling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, som havde Ordet her i Eftermiddag, udtalte sin Forbavelse over, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ved et offentligt Møde i Faaborg i Søndags, hvor jeg havde sagt, at hans tidligere Stilling til Valutaen var den, at Kronen hurtigst muligt skulde i Pari, havde afbrudt mig og raabt ud over Forsamlingen: „Det er Løgn! Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen udtrykte sin Forbavelse over dette, og spurgte, om det kunde være rigtigt. Jeg maa bekræfte, at saaledes var det. Jeg antager, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ved den Lejlighed var i en saadan Stemning, at han havde alt andet i Hovedet og tænkt paa, om det var muligt at tilfredsstille Forsvarsministeren, saa vikunde undgaa Valg, og derfor vil jeg her give det ærede Medlem Anledning til at faa rettet denne Udtalelse, for han kan jo ikke være tjent med, at den bliver staaende. Ved et Møde i Borup i hans Valgkreds kom det ærede Medlem med følgende Udtalelse efter Referatet, som han selv senere har godkendt — med Formandens Tilladelse skal jeg citere denne Udtalelse —: „Jeg har ikke sagt, at jeg vil have Kronen op med eet Slag, men jeg er mellem dem, der tror, at vi hurtigst muligt maa have Kronen op til Paritet. Vi maa der vælge mellem to Hensyn. Det kan gøre ondt, men vi fra den gamle Tid har ikke Krav paa at bibeholde den økonomiske Morfinindsprøjtning, som den lave Valuta er; vi har Ansvar for de unge Slægter.“ Saaledes talte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i Begyndelsen af Valgkampagnen, og det er en kendt Sag, at det var hans Stilling under hele Valgkampagnen og ogsaa nogen Tid efter.

Jeg vilde altsaa med denne korte Bemærkning give det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen Lejlighed til at rette den omtalte Afbrydelse. Det vilde klæde ham, om han vilde fremkomme med en Rettelse og give mig, som han afbrød, en Undskyldning, og ogsaa give Forsamlingen en Undskyldning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.